

عضو ارشد ستاد جلیلی:

قالیباف در مجلس بماند

فریدون عباسی، عضو ارشد ستاد جلیلی از محمدباقر قالیباف رییس مجلس و نامزد انتخابات ریاست جمهوری خواست در مجلس بماند. عباسی نوشت: بعد از یک دوره چهار ساله حضور در مجلس شورای اسلامی و چهار سال متوالی ریاست بر این مجلس و استمرار این ریاست در مجلس فعلی، مناسب است تجربه قانونگذاری‌های قابل اجرا برای رسیدن به مقدمات تمدن نوین اسلامی در کشور ماندگار شده و رئیس فعلی در مجلس بماند.

محسن هاشمی:

رقیب اصلی پزشکیان عدم مشارکت است، نه نامزدهای فعلی

محسن هاشمی معتقد است که فرایطون و تفریطون به دنبال مشارکت پایین در انتخابات هستند. وی گفت: تفریطون که به براندازی نزدیک هستند به دنبال عدم مشارکت برای از بین بردن مشروعیت نظام و حاکمیت کشور هستند. فرایطون نیز به دنبال عدم مشارکت هستند تا نامزدهای خودشان در انتخابات‌ها پیروز شوند و از این طریق بتوانند بر مدیریت کشور مسلط شوند. هاشمی با بیان اینکه مشکل اصلی پزشکیان قهر مردم با انتخابات است، افزود: رقیب اصلی او عدم مشارکت است؛ چرا که نامزدهای فعلی با روش‌ها و صحبت‌هایشان نمی‌توانند مردم را به خودشان جذب کنند.

نوری، نماینده مجلس:

در انتخابات شاهد دو قطبی «ادامه» یا «تغییر» وضع موجود هستیم

غلامرضا نوری قزاقچه، عضو هیات موسس فراکسیون مستقلین مجلس به ایلنا گفت: یک دیدگاه ایلان شکل گرفته که اکثریت نامزدهای انتخابات همان را دنبال می‌کنند که این وضعیتی که داریم خوب است و اقتضای می‌کنند که همین را ادامه دهند و یک نامزدی هم علم پرچم تغییر را برداشته و می‌گوید که این راه‌ها روش‌ها و فرآیندها خوب نیست و باید تغییر دهند و شعار تغییر را مطرح کرده است. کسانی که از این انتخابات غایب شوند در رأی دادن به نظرم در مقابل تاریخ با توجه به اینکه نامزد مطلوب و مدنظر خوشبختانه وجود دارد، نمی‌توانند پاسخگو باشند.

محمد خاتمی در پیامی تصویری:

به دکتر پزشکیان رأی خواهیم داد

محمد خاتمی، رئیس دولت اصلاحات در پیامی تصویری گفت: «من در انتخابات گذشته رأی ندادم و با اکثریتی که احساس می‌کنم گمشدگی برای شنیدن صدای او و دست‌انوائی برای رفع مشکلات او وجود ندارد هم‌داشتم. اینک اما فرصتی پیش آمده است که امیدوارم روز نهایی باشد به فضایی که در آن صدای اکثریت شنیده شده و تفاوتی هر چند اندک در فضای کنونی پدید آید... این بنده کوچک خداوند که خیر و پیشرفت کشور و سر بلندی ملت و ولایتی و توانمندی جامعه‌امی خواهد شرکت در انتخابات را در این مرحله موجه می‌داند و به جناب دکتر پزشکیان رأی خواهد داد.»

حسن روحانی:

در مناظرات مثل اینکه

دولت سیزدهم نداشتیم!

حسن روحانی، رئیس دولت‌های یازدهم و دوازدهم در واکنش به مناظره کاندیداهای ریاست جمهوری گفت: «متأسفانه ما می‌بینیم توهین بزرگی در این مناظره به دولت سیزدهم می‌شود و آن اینکه دولت سیزدهم را نادیده می‌گیرند، دولت سیزدهم را فراموش کردند، دولت سیزدهم را کنار می‌زنند، مثل اینکه لم یکنْ شیناً مذکوراً مثل اینکه دولت سیزدهم نداشتیم و امروز می‌خواهند دولت را از دولت دوازدهم دریافت کنند. این آقایانی که امروز کاندیدا هستند بالاخره یک نفرشان رئیس جمهور می‌شود وقتی رئیس جمهور شد، آن وقت چه می‌خواهد بگوید؟ مشکلات دولت سیزدهم را آن روز چطور می‌خواهد برای مردم بیان کند؟»

پورمحمدی:

در ستادها برای مدیریت شرکت‌های تأمین اجتماعی زنبیل گذاشته‌اند

مصطفی پورمحمدی، کاندیدای چهاردهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری در پنجمین مناظره کاندیدها گفت: در ستادهای دیگر کاندیدها زنبیل گذاشته‌اند برای پست در شرکت‌های تأمین اجتماعی، اما ستاد من خیلی خلوت است چون به هیچ‌کس قول نداده‌ام. وی با بیان اینکه بنگاه‌های در اختیار تأمین اجتماعی و پیمان‌نشینان لشکری و کشوری حیاط خلوت است، اظهار کرد: در ستادها برای مدیریت این شرکت‌ها زنبیل گذاشته‌اند که ۴۵ درصد سرمایه کشور در این کشورها است. پورمحمدی تأکید کرد مشکل شست‌وشو بقیه شرکت‌های این است که مدیریت‌های ۶ ماهه و سفارش‌های دارند.

اصولگرایان برای رأی آوری به همان ترفند پوپولیستی و همیشگی روی آورده‌اند؛

بازگشت به سنت «وعده‌های پوشالی»

محبوبه ولی

مسکن را تا هفت سال و نیم کاهش و به هر خانواده فاقد مسکن ۲۰۰ متر زمین می‌دهد. این ادعا در حالی است که مدت‌زمان انتظار برای خانه‌دار شدن به ۱۰۰ سال رسیده است و یکی از اصلی‌ترین معضلات صنعت مسکن در کشور نیز کمبود زمین مناسب برای ساخت و ساز است.

این وعده بانقدهای بسیار کارشناسی مواجه شد اما قالیباف تأمل تر آنکه از سوی کاندیدایی مطرح شد که چهار سال رئیس مجلس بود. در سالی که انتخابات مجلس یازدهم برگزار شد متوسط قیمت مسکن ۱۲ میلیون و ۳۳۰ هزار تومان بود و چهار سال بعد که عمر مجلس پایان یافت این عدد به بالای ۶۶ میلیون تومان رسید!

او وعده رفع فیلترینگ و اینترنت آزاد می‌دهد در حالی که فیلترینگ و محدودیت شدید اینترنت به ویژه در وقایع ۱۴۰۱ در زمان ریاست او بر مجلس صورت گرفت مصوبات محدود کننده اینترنت دست‌نخست مجلس او دوستانش است.

بخش زیادی از جامعه ایرانی به

پوچی و سراب بودن وعده‌های

نامزدها واقفند. آنها وعده قدرت

اول منطقه بودن در ۱۴۰۴ با تمام ابعاد

وزوایای آن را شنیده‌اند و حالا یک

چشم‌شان به تنگنای اقتصادی خود

است و چشم دیگرشان به سرعت

رشد و توسعه کشور های همسایه

است، حتی یک سال عقب‌ماندگی هم جبران نشد. دولت حتی موفق به حفظ وضع موجود اقتصادی و جلوگیری از جهش تورم و نرخ ارز نشد چه رسد به عقب‌ماندگی. حال سعید جلیلی با تداوم همان سیاست‌ها چگونه قرار است صد سال عقب‌ماندگی را جبران کند؟!

درباره اینکه چگونه دولت‌ها و دولتمردان قبلی نتوانستند چنین رویاهایی را محقق کنند و کاندیداهای این دوره چگونه قرار است موانع موجود بر سر راه تحقق چنین وعده‌هایی را از میان بردارند، اما توضیحی وجود ندارد.

واردات خودرو و از دیگری وعده‌هایی است که مکرر تکرار می‌شود اما هیچ‌یک از کاندیداهایی که این وعده را می‌دهند نگفته‌اند که در کسوت ریاست مجلس، نماینده مجلس و عضو دولت برای قطع کردن دست مافیای خودرو در کشور چه کرده‌اند.

وعده همسان‌سازی حقوق بازنشستگان را می‌دهند اما به قول مصطفی پورمحمدی در ستادهایشان برای ریاست زیر مجموعه‌های تأمین اجتماعی زنبیل گذاشته‌اند.

کاندیدای اصولگرایی دیگر که رئیس بنیاد شهید در دولت سیزدهم است، وعده حذف سربازی اجباری را می‌دهد. در حالی که خیز برداشتن‌های قبلی برای چنین طرحی هر بار شکست خورده چرا که نیروهای مسلح‌ها با تأکید کرده که این موضوع در حیطه رأی و نظر آنهاست.

سوء استفاده از تن رنجور اقتصاد

اما آیا وعده‌های پوپولیستی کماکان چنین کار کردی دارند؟

مناظره و میزگردهای این چند

روز نشان داد که شیفتگان

اصولگرایی پاستور کماکان سخت

به خط پوپولیسم وفادارند و از

قضا و قتی رقیبی در میدان داشته

باشند، همچون گذشته متوسل به

وعده‌های هوس انگیز می‌شوند

موسی غنی نژاد اقتصاددان درباره نوشته‌است:

«آنجا که عقل سلیم عادی‌ترین مردمان در بسیاری موارد قادر به تشخیص وعده‌های غیر عملی است، پوپولیست‌ترین نامزدها هم اغلب تلاش می‌کنند از دادن چنین وعده‌هایی اجتناب کنند؛ هر چند بعضاً اتفاق می‌افتد وعده‌های آنچنان جذاب باغوا کنند به نظر می‌رسد که وعده‌دهنده به رغم علم به ناممکن بودن آن نهایتاً تسلیم آن می‌شود و با طرح آن ناخواسته لیخند طنز آمیز بر لبان مردم می‌نشانند.»

مصطفی هاشمی طبا در باره آن معتقد است: «مناظرات انتخاباتی به نحوی پیش رفته که برخی کاندیدها وعده‌های اقتصادی غیر قابل باور و تحقق می‌دهند و البته مردم هم از اینگونه وعده‌ها خوش‌شان می‌آید. یعنی دوست دارند وعده‌هایی بشنوند. لذا معلوم می‌شود نامزدهایی

می‌شد بعد از آن عمل‌برجام باید به تصویب مجلس می‌رسید. معمولاً

اگر نمایندگان مجلس تشخیص دهند که یک پرونده‌ای، پرونده خاص به حساب می‌آید و یا به عبارتی آن را فراکسیونی تشخیص دهند، برای آن کمیسیون ویژه تشکیل می‌دهند. برجام یکی از پرونده‌های خاص بود که برای آن کمیسیون ویژه تشکیل شد.

وی افزود: شرایط کمیسیون ویژه اینطور است که در صحن علنی مجلس، عده‌ای از نمایندگان برای عضویت در کمیسیون ویژه کاندیدا می‌شوند و بعد در صحن علنی از میان آنها یک کمیسیون انتخاب می‌کنند. کمیسیون ویژه برجام تشکیل شد و مذاکرات کیب هیأت‌رئیس کمیسیون ویژه برجام کسائی بودند که بعداً خودشان را مخالف برجام نشان می‌دهند. علی‌رغم آنکه در آن کمیسیون، آقای ابوترابی، نایب رئیس وقت مجلس، آقای بروجردی، رئیس وقت کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی عضو عادی کمیسیون برجام بودند، شخص آقای زاکانی، رئیس کمیسیون ویژه برجام بود.

بعدها دقایق از الگوی بررسی برجام در کمیته روابط خارجی آمریکا استفاده شد که در آنجا مستقیم مذاکرات بخش می‌شد اما در مجلس ایران مذاکرات ضبط و بعد شبکه خبر بر مذاکرات کمیسیون ویژه

بررسی کارنامه مدیریت ۱۲ ساله مملو از تخلف بر شهرداری تهران و طرح یک پرسش؛

چرا ریاست جمهوری قالیباف برای ایران خطرناک است؟

است. در این گزارش در نهایت درباره خطر ریاست جمهوری قالیباف برای ایران آمده است: «سال ۱۳۹۶ زمانی که قالیباف شهرداری را تحویل داد، تهران تقریباً در میان تمامی پایتخت‌های مورد بررسی در شاخص‌های جهانی، در جایگاه‌های پایین قرار داشت. به‌عنوان مثال شهر تهران در شاخص شهر جهانی از بین ۱۲۸ شهر، در رتبه ۱۱۸، در شاخص شهرهای ایمن از بین ۶۰ شهر در رتبه ۵۲ و در میان بهترین شهرهای سال ۲۰۱۷ از میان ۶۰ کشور در رتبه ۶۰ قرار گرفته بود.

فروش بی‌حساب و غیرقانونی تراکم در تهران با هدف درآمذزایی به‌افزایش جمعیت و آلودگی و پایتخت‌انجامید و گذاری رانتهی املاک

و مستغلات شهرداری، باغ‌های تهران را از بین برد؛ افزایش نیروهای شهرداری تهران منجر به استقرار نیروهای بی‌کفایت بار و یک‌دادهای سیاسی نزدیک به یک جناح خاص در شهرداری تهران شد که فرصت را از ایندگان و شایستگان برای ورود به این نهاد سلب کرد. تمامی این تصمیمات به‌گونه‌ای فسادآمیز رخ داد که بخشی از آن در پرونده‌های فساد قالیباف، رسانه‌ای شده و بخشی از آن بی‌تردید در دوران شهرداری قالیباف آسانداز از میان رفته است.

مدیریت قالیباف اگر چه در اضافه کردن چند پل و تونل و جاده به تهران موفقیت‌آمیز بوده، اما آثار و تبعات توزیع رانت و فساد او در

تمامی وعده‌های نامزدهای

اصولگرا، اقتصادی هستند

چرا که در کالبد جامعه ایرانی

در دناک‌ترین نقطه اقتصاد است؛

کاندیداها دست روی این نقطه

می‌گذارند و با سوء استفاده از

رنجوری تن اقتصاد، می‌کوشند

توجه مخاطب را به خود جلب کنند

هم که وعده‌هایی مثل گوشت در خانه یا پارانه طلا و کارت‌صدمیلیون تومانی به مردم می‌دهند احساس می‌کنند که می‌توانند با تکرار تجربه احمدی‌نژاد موفق شوند.»

جالب آنکه تمامی این وعده‌ها اقتصادی هستند چرا که در کالبد جامعه ایرانی در دناک‌ترین نقطه اقتصاد است؛ کاندیداها دست روی این نقطه می‌گذارند و با سوء استفاده از رنجوری تن اقتصاد، می‌کوشند توجه مخاطب را به خود جلب کنند.

موانعی که بر سر راه این وعده‌ها وجود دارد و آنها را غیر عملی نشان می‌دهد، حاکی از این است که آنچه این نامزدها در برنامه‌های تبلیغاتی و مناظره‌های خود می‌گویند، صرفاً تلاشی است برای رنگ کردن کلاغ و غالب کردنش به جای قناری تار آبی بخزند.

روبای رویا فروشان

پیش از این هومن عمیدی، کارشناس بازار سرمایه در باره این وعده‌ها «تجارت‌نیوز» گفته بود: «پوشالی بودن وعده‌ها برای تحلیلگران، فعالان بازار سرمایه، کارشناسان و کسانی که بازار سرمایه را می‌فهمند، مشخص است؛ نمونه آن، آقای قاضی‌زاده‌هاشمی است که قرار بوده سه روز به بورس را به سامان برساند و متأسفانه در دوره سه‌ماهه دولت سیزدهم، ایشان در مسند ریاست مجموعه‌هایی که بانک دی را در بر مجموعه خود داشت، بدترین عملکرد را بر جای گذاشت. یا درباره نکاتی که اکنون آقای قالیباف مطرح می‌کنند، باید اشاره داشت که ایشان در مسند ریاست مجلس بودند و بدترین قوانین علیه بازار سرمایه در همین مجلس تصویب شد!»

گذشته از کارشناسان و فعالان بازارهای اقتصادی، بخش زیادی از جامعه ایرانی نیز به پوچی و سراب بودن این وعده‌های هواقافند. آنها با وعده‌هایی بسیار بزرگتر از اینها انقلاب کرده‌اند. وعده قدرت اول منطقه بودن در ۱۴۰۴ با تمام ابعاد و زوایای آن را شنیده‌اند و حالا کمتر از یک سال مانده به ۱۴۰۴، یک چشم‌شان به تنگنای اقتصادی خود است و چشم دیگرشان به سرعت رشد و توسعه کشور های همسایه و منطقه.

آنها وعده ساخت مسکن، ارتقای ارزش پول ملی، زمین‌سازی برای اشتغال و از دواچ‌فرفر زنده‌آوری و هزار وعده دیگر را شنیده‌اند و طعم بدهی‌های بعدش را هم چشیده‌اند؛ از این رو به نظر می‌رسد تاریخ انقضای وعده‌های پوشالی باید گذشته باشد اما رویا فروشان همچنان به رأی آوردن بارویا فروشی امید دارند!

برجام را در قالب چند برنامه بخش کرد. این فعال سیاسی افزود: رئیس

این کمیسیون آقای زاکانی بودند و این کمیسیون ویژه بود که برجام را تصویب کرد. یعنی به عبارتی گزارشی که در صحن علنی مجلس خوانده شد، گزارش تصویب برجام در کمیسیون ویژه بود که ریاست آن آقای زاکانی بر عهده داشت. این گزارش که در صحن قرائت شد، چون مجلس قبلاً نوعی تفویض اختیار به کمیسیون ویژه داده بود، در طول ۲۰ دقیقه مجلس به آن گزارش رأی داد. یعنی عملاً بحث زیادی به جز چند تذکر مطرح نشد. لذا برجام اینطور تصویب شد.

وی تصریح کرد: لذا اولاً برجام بدون تصویب شورای عالی امنیت ملی به امضای ایران نمی‌رسید؛ چون جزو مقوله‌های کلان سیاست خارجی است. در ثانی مسئولیت کمیسیونی که برجام را بر گزار می‌کرد بر عهده شخص آقای زاکانی بود. من معتقدم که سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران، مظلوم‌ترین حوزه سیاسی و مدیریتی در کشور است. حوزه‌ای است که در آنجا هر جاسمی از پیروزی بی‌ایجاد افراد مختلفی به عنوان رهبران پیروزی خودشان را نشان می‌دهند، اما وقتی شکست پیش بیاید هیچکس مسئولیت شکست را بر عهده نمی‌گیرد.

پایتخت به سادگی از بین نخواهد رفت. اگر قرار باشد فردی با این سابقه در راس تمام نهاد‌های دولتی قرار بگیرد، نسل آینده ایران به ویژه نسلی که رویکردی متفاوت نسبت به جریان حامی قالیباف دارد، هیچ شانس برای بقا نخواهند داشت و مهاجرت از ایران تنها گزینه‌ی میزبان‌ها خواهد بود.»